Sandelig, hver af jeres skabelse samles i sin mors livmoder i fyrre dage

Overleveret af Abū ‘Abdur-Rahmān ‘Abdullāh Ibn Mas‘ūd – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: ”Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – som er den sandfærdige og troværdige, fortalte os: "Sandelig, hver af jeres skabelse samles i sin mors livmoder i fyrre dage, derefter bliver det en ‘alaqah (blodklump) i en lignende periode, derefter bliver det en muḍghah (klump kød) i en lignende periode. Så sendes en engel til det, og puster ånden i det og den får befaling med fire ord: at nedskrive dets forsyning, dets levetid, dets gerning og om det er ulykkelig eller lykkelig. Ved Ham, foruden Hvem der ikke er nogen gud, sandelig, en af jer gør Paradisets folks gerning, indtil der ikke længere er mellem ham og den [Paradisets indgang] andet end en armslængde, men så overhales han af det, som er skrevet, og han gør Ildens folks gerning og går ind i Ilden. Og sandelig, en af jer gør Ildens folks gerning, indtil der ikke længere er mellem ham og den [Ildens indgang] andet end en armslængde, men så overhales han af det, som er skrevet, og han gør Paradisets folks gerning og går ind i Paradiset.”

[صحيح] [رواه البخاري ومسلم]

Ibn Mas‘ūd – må Allāh være tilfreds med ham – sagde: Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – som er sandfærdig i sine ord og som bliver troet, idet Allāh – Den Ophøjede – bekræfter hans sandhed, fortalte os: Han sagde: "Sandelig, hver af jeres skabelse samles. Når en mand har samleje med sin hustru, samles hans spredte sæd i hustruens livmoder i fyrre dage som en nuṭfah (sæddråbe). Derefter bliver det en ‘alaqah (fast blodklump), og dette sker i løbet af de næste fyrre dage. Derefter bliver det en muḍghah (klump kød på størrelse med noget tygget), og dette sker i løbet af de tredje fyrre dage. Derefter sender Allāh englen til det, og han puster sjælen i det, efter at de tredje fyrre dage er gået. Englen befales til at skrive fire ord: dets forsyning – dvs. hvad det vil modtage af goder i løbet af sin levetid. Dets levetid – dvs. hvor længe det vil opholde sig i denne verden. Dets gerning – hvad den vil være – og om det vil være ulykkelig eller lykkelig.” Så svor Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham –: "Sandelig, en person vil udføre Paradisets folks gerning, og hans gerning vil være retskaffen – det vil sige, sådan som den fremstår for mennesker – og han vil forblive således, indtil der kun er en armslængde mellem ham og Paradiset. Det vil sige, at intet er tilbage mellem ham og at nå det, undtagen som om der kun var en armslængde mellem ham og et sted på jorden. Men så overhales han af Bogen [bestemmelsen] og det, der er bestemt for ham, og da udfører han Ildens folks gerning, og der afsluttes for ham med det, og han træder ind i Ilden." For betingelsen for, at en gerning accepteres, er, at han forbliver standhaftig i den og ikke ændrer den. En anden blandt mennesker udfører Ildens folks gerning, indtil han næsten er trådt ind i den – som om der kun var en armslængde mellem ham og Ilden – men så overhales han af Bogen

[bestemmelsen] og det, der er bestemt for ham, og han udfører Paradisets folks gerning og træder ind i Paradiset.

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/66513